

Evropski ekonomsko-socialni odbor

Bruselj, 15. februar 2007

RESOLUCIJA

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
o
izvajanju prenovljene lizbonske strategije

Evropski svet je v sklepih predsedstva (točka 12) 23. in 24. marca 2006 pozdravil pobudo Evropskega ekonomsko-socialnega odbora za povečanje politične odgovornosti za izvajanje lizbonske strategije na ravni Skupnosti. Svet je Evropski ekonomsko-socialni odbor spodbudil k nadaljevanju svojega dela in ga zaprosil, da do začetka leta 2008 pripravi zbirno poročilo v podporo partnerstva za rast in delovna mesta.

Resolucija predstavlja stališče EESO o prenovljeni lizbonski strategiji in delo EESO na tem področju:

Izvajanje prenovljene lizbonske strategije

Na seji predsedstva 14. februarja 2007 je Evropski ekonomsko-socialni odbor sklenil, da na spomladanskem vrhu predloži resolucijo. Evropski ekonomsko-socialni odbor je resolucijo sprejel na plenarnem zasedanju 15. in 16. februarja (seja z dne 15. februarja 2007) s 125 glasovi za in 10 vzdržanimi glasovi.

1. **Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) pozdravlja ukrepe Evropske komisije za spremljanje nacionalnih programov reform, ki so jih predložile države članice. EESO se kljub temu boji, da ponovni zagon lizbonske strategije leta 2005 še vedno ni uspel seznaniti javnosti s strategijo in pridobiti njene podpore. EESO poudarja, da je ključnega pomena politična odgovornost držav članic za obveznosti, ki so bile skupno dogovorjene v Svetu. Poleg omenjenih obveznosti držav članic so potrebna učinkovita partnerstva in nova zavezištva s socialnimi partnerji ter civilno družbo. Zagotoviti je treba učinkovito upravljanje na več ravneh, vključno s posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi, ki jih mora natančno spremljati Evropska komisija.**
- 1.1 EESO meni, da bi sedanjo metodo ocenjevanja morali dopolniti s preglednim merjenjem uspešnosti držav članic pri izvajanju strategije. V ta namen bi morala priporočila, prilagojena posameznim državam, voditi k osredotočeni razpravi in morebitni ponovni presoji v Svetu, s čimer bi opredelili ključna področja za ukrepe v prihodnosti.
- 1.2 EESO meni, da je treba pri oblikovanju in izvajanju nacionalnih programov reform zagotoviti pravočasna posvetovanja z organizirano civilno družbo na nacionalni ravni, tako da vse strani prevzamejo odgovornost za proces v prizadevanju za resnično partnerstvo in sodelovanje. V državah, ki imajo nacionalne ekonomsko-socialne svete in podobne organe, bi morali ti imeti pomembno vlogo.
- 1.3 EESO v celoti podpira večjo usmerjenost prenovljene strategije. Letos poleti bo EESO predstavil štiri informacijska poročila *o naložbah v znanje in inovacije, potencialu podjetij, zlasti glede MSP, zaposlovanju v prednostnih kategorijah in energetske politiki za Evropo*, ki bodo osnova za zbirno poročilo Evropskemu svetu 2008. Poročilo bo pripravljeno v tesnem sodelovanju z nacionalnimi ekonomsko-socialnimi sveti in podobnimi organi, ki predstavljajo civilno družbo.

1.4 EESO poudarja, da je za celovito izvajanje prenovljene lizbonske strategije potrebna usklajena makroekonomska politika, ki aktivno spodbuja rast in zaposlovanje. Sedanje pozitivne gospodarske napovedi ne bi smele zmanjšati ciljev Sveta glede izvajanja strategije. Medsebojna odvisnost nacionalnih gospodarstev pomeni, da je treba strukturne reforme izvajati z upoštevanjem evropske perspektive. Zato bi bilo treba nacionalne programe reform vključiti v vseevropski makroekonomski politični okvir, h kateremu bi morale prispevati vse strani. Globalno ozadje je treba vedno upoštevati.

1.5 EESO poudarja, da bi bilo treba hkrati zagotavljati nenehne spremembe v industriji ter kakovost dela in življenja. Pri tem bi moral biti cilj sožitje konkurenčnosti, socialne kohezije in trajnostnega razvoja. V okviru teh prizadevanj morajo Evropa in države članice sporočiti prenovljene lizbonske strategije razlagati tako, da bodo državljani jasno razumeli njene cilje. Za to je potrebna učinkovita komunikacija, ki je doslej ni bilo.

2. **Po mnenju EESO je celotna strategija dinamičen proces, ki zahteva stalno podrobno usklajevanje med državami članicami, Svetom in Evropsko komisijo. V ta namen je treba rešiti naslednja vprašanja:**

2.1 *na nacionalni in regionalni ravni:*

- v državnih proračunih bi bilo treba jasneje opredeliti prednostne naloge, povezane z lizbonsko strategijo, vključno s potrebnimi sredstvi;
- natančno bi bilo treba pregledati celotno verigo sistemov izobraževanja in usposabljanja, vsebine na področjih splošne izobrazbe ter znanstvenega in tehničnega izobraževanja pa bi morale biti čimbolj zahtevne, da bi omogočali prilagajanje spreminjajočemu se okolju in spodbudili udeležbo državljanov, nastajanje bolj kakovostnih delovnih mest, podjetništvo in inovacije;
- treba je obravnavati demografske spremembe in njihov vpliv na finance, trg dela in zdravstvo;
- inovativna reforma trga dela bi morala temeljiti na zagotavljanju fleksivarnosti, ki spodbuja konkurenčnost in hkrati zagotavlja ustrezno socialno varnost;
- uresničiti bi bilo treba cilje iz Barcelone v zvezi z raziskavami in razvojem;
- države članice morajo učinkovito izkoristiti izmenjavo najboljših praks, ki med drugim spodbujajo konvergenco ciljev v celi Evropi.

2.2 *na evropski ravni:*

- Svet in Komisija bi morala določiti časovni raspored in roke za dogovorjene prednostne naloge;
- potrebna je skupna energetska politika;
- zelo pomembno je obravnavanje podnebnih sprememb;

- evropski skladi (regionalni sklad, socialni sklad in sedmi okvirni raziskovalni program) in drugi finančni instrumenti EU, kot je okvirni program za konkurenčnost in inovacije, bi morali biti usmerjeni v prednostne naloge lizbonske strategije.

2.3 *na vseh ravneh so potrebni naslednji ukrepi:*

- bolj specifično in konkretno sodelovanje s socialnimi partnerji in drugimi zainteresiranimi stranmi pri oblikovanju in spremljanju ukrepov, povezanih z lizbonsko strategijo;
- agenda za boljšo zakonodajo in dobro delujoč notranji trg, ki obravnava cilje ekonomskega, socialnega in okoljskega razvoja v okviru globalnih sprememb.

3. **EESO poziva Evropski svet, da v celoti podpre zgoraj predstavljen pristop in organizirano civilno družbo kot bolj dejavnega partnerja vključi v izvajanje prenovljene lizbonske strategije.**

V Bruslju, 15. februarja 2007

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Generalni sekretar
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Dimitris Dimitriadis

Patrick Venturini